

KOSCELANKA

obecný občasník

Noviny občanov obce Kostolná n/Hor.

Roč.:2, číslo 2

júl 2005

Prvá písomná zmienka o kostole je z roku 1332

Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1423

História a život v obci

Nultý ročník nového podujatia sa tešil veľkému záujmu nielen zo strany našich občanov

S myšlienkou usporiadať výstavu spočiatku len starých fotografií prišiel už asi pred rokom p. Anton Medvec. Spojil sa s miestnym výtvarníkom p. Jozefom Sabalom, ktorý chystal výstavu k svojmu životnému jubileu. Preto po dohode skrsla myšlienka spojiť jedno s druhým. Pre svoju myšlienku si získali pána starostu, ktorému sa tento nápad od počiatku veľmi pozdával. Po spoločnej dlhšej príprave bola výstava dňa 22.6.2005 o 19:00 hod. slávnostne otvorená. Z pozvaných hostí sa otvorenia zúčastnili Andrej Edo Medvec, režisér a herec, rodák z Kostolnianska a Dr. Marián Kafka z Olympijského klubu Košice. Otvorenie spestrili deti z materskej školy svojím recitovaním a Peťo s Májou z FS Karička svojou piesňou. Po spoločnom prípitku bola výstava otvorená.

Na výstave mohli návštevníci obdivovať olejomaľby a grafiky miestneho výtvarníka, zbierku fotografií od začiatku 20. storočia po súčasnosť. Hlavne deti zaujala poľovnícka časť, ktorú si pripravili p. F. Nigut, J. Murajda a J. Sepeši, členovia poľovníckeho združenia Uhrinč pri príležitosti mesiaca jún – mesiac poľovníctva a ochrany prírody. Skromnú časť mali aj miestni dobrovoľní hasiči. Pekná bola ukážka ľudovej tvorby a kultúry. Veľkému úspechu sa tešila časť osobností, kde nechýbali naši rodáci ako Matylda Pálffyová – prvá slovenská olympijská medailistka, spisovateľka Mária Kočanová a jej brat básnik Jozef Mártončík, píšuci po maďarsky – známy pod pseudonymom László Mécs, ďalej Anna Nigutová – Baková, sólistka SLUK-u, Andrej Edo Medvec, zo športovcov náš rodák majster športu v ľahkej atletike p. František Mikluščík. Zo športovcov je vhodné ešte spomenúť bratov Perunovcov, majstrov sveta v nohejbale, ktorí síce nie sú našimi rodákmi, ale žijú v našej obci a reprezentujú ju. Uvedomujeme si, že v tejto časti neboli spomenutí všetci naši významnejší rodáci, avšak nebolo to zámerné, buď to bolo z nedostatku materiálu, fotodokumentácie a pod., preto budeme na nich pamätať v budúcich ročníkoch tohto podujatia.

Veľký ohlas mala aj časť venujúca sa histórii obce, ktorej súčasťou boli voľne vystavené kroniky a fotoalbumy, ktoré si návštevníci mohli voľne preštudovať.

Nedá sa aby sme na tomto mieste nevyslovili poďakovanie starostovi obce za pochopenie, poskytnuté priestory a organizačnú pomoc, za dôstojné pripravenie otvorenia a posedenia pre hostí. Ďalej je nutné sa poďakovať Jožkovi Sabolovi za trpezlivosť a prípravu celej výstavy. Ďakujeme

aj ďalším občanom, ktorí nám veľmi pomohli, a ktorých mená tu síce nie sú uvedené, ale oni vedia, ktorí to sú a im patrí naše poďakovanie.

Ešte nám pripadá jedna povinnosť a to zmieniť sa o prínose a účele takéhoto podujatia.

Jeden múdry človek raz riekol: *Národ, ktorý nepozná svoju históriu, nemá právo nazývať sa národom.* Preto pripadá každému občanovi našej obce poznať svoje korene, svoje hniezdo z kadiaľ vyšiel, život, ktorým žili jeho otcovia, tradície a hodnoty, ktoré uchovávali a prenášali z pokolenia na pokolenie, a ktorých sme povinní sa pridrižovať a takisto v duchu koncepcie hesla *Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane* uchovať pre budúce generácie, ktoré prídu po nás. Poznať život a históriu našej obce by mali aj tí občania, ktorí sa tu síce nenarodili, ale tu žijú a mali by poznať svoje okolie, kde trávia väčšinu svojho života a kde vyrastajú ich deti.

Výstavy sa skutočne zúčastnilo mnoho ľudí, starších i mladších, mnoho detí, ale čo nás zarmútilo, chýbala mládež. Veď táto akcia bola zaujímavá pre každého občana. Každý tam mohol nájsť seba, svojho otca, deda,... Veríme, že podobné podujatia v budúcnosti zvýšia záujem aj tejto vekovej kategórie.

Výstava mala veľký ohlas aj u cudzích návštevníkov. Prichádzali občania zo susedných obcí, z Prešova, z Košíc,..., čo nás veľmi teší, že naše úsilie nebolo márne. Keďže takéto a podobné podujatia plánujeme organizovať aj po budúce roky, pripadá nám ešte jedna povinnosť, vážení občania, a síce vyzvať Vás, aby ste nevyhadzovali staré veci.

(pokračovanie na 2. strane)

(pokračovanie z 1.strany)

Dávne veci na pôjdach starých domov, v šopách, stodolách sú považované za bezcenné haraburdie. Tieto veci boli súčasníkmi našich dedov a pradedov, našich babičiek a prababičiek. Dnes chátrajú pod vrstvami prachu a pavučín. Máme na mysli rôzne náradie, krosná, kolovrátky, postroje na kone, stupky, mlynčeky, odevné súčiastky, čižmy,.... To všetko haraburdie je nám len na obtiaž. Príležitostne ho vyhadzujeme, alebo rovno pálime. Spomínané haraburdie, vážení občania nie je na vyhodenie ani spálenie. Miesto, kde sa môže sústrediť je napríklad takáto výstava, ešte lepšie trvalá pamätná izba obce, ktorá je však ešte len hudba budúcnosti, nakoľko priestorové podmienky nám tento zámer nedovolia realizovať. Veríme, že snáď v budúcnosti sa táto vízia naplní. Avšak nateraz sa to bude riešiť tak, že bude zriadený jeden sklad na tieto predmety a tie sa potom budú každý rok vystavovať vo forme takejto výstavy.

Nuž teda, obraciame sa na vás všetkých, ktorí takéto veci máte, aby ste sa s nimi obrátili rovno na p. Medveca. Okrem hľadania týchto predmetov prelistujte aj vo svojich fotoalbumoch a v krabiciach, v ktorých sa určite nájde nejaká zažltnutá fotografia, ktorá by nás mohla zaujímať. Fotografie budú oreprodukované, príp. zväčšené a vám vrátené späť. Môžete nám veriť, že budúce generácie nám za to budú vďačné. Očakávame aj vaše postrehy, podnety, pripomienky a nápady, ktoré nám pomôžu pri ešte lepšom organizovaní takýchto spoločenských podujatí.

Veríme, že tento nultý ročník výstavy histórie a života v obci vás zaujal a odniesli ste si z neho bohatý zážitok a nový vedomostný obzor o pozoruhodnej minulosti jednej malebnej obce v údolí Hornádom.

Anton Medvec
iniciátor výstavy

Zmena vo vedení farnosti

Náš duchovný otec, Eugen Fejcz, ktorý v našej farnosti pôsobil už 15 rokov bol od 1.7.2005 preložený na nové pôsobisko do farnosti Kecerovce. Prišiel k nám mladý, sotva 30 ročný, vdýchol do našej farnosti duch mladosti, plný elánu a síl. Jeho pekný zvučný hlas a krásne slová dodávali zvláštne čaro svätým omšiam. To, čo nás ho bude stále pripomínať je napr. nový kostol v Sokoli, zrekonštruovaná fara, nová jaskyňa Panny Márie, socha sv. Jána Nepomúckeho a ďalšie stavby a opravy, ktoré sa vykonávali v našej farnosti jeho pričinením. Veľmi vysoko sa hodnotí kontakt duchovného so starostom obce ako aj s klubom dôchodcov pri charitatívnej činnosti.

Preto dovoľte, duchovný otče, vysloviť Vám naše veľké Pán Boh zaplať za všetkých veriacich našej obce. Neboli sme vždy vzornými farníkmi. Preto zabudnite na všetko zlé a pamätajte si iba to pekné, lebo aj toho bolo dosť.

Nech Boh žehná Vaše ďalšie kroky. To Vám v modlitbách stále vyprosujú Vaši vďační farníci.

S našim duchovným otcom sme sa rozlúčili dňa 26.6.2005 po svätej omši. Na pamiatku sme mu venovali obraz obce Kostofany nad Hornádom, ktorý mu má nás vždy pripomínať.

O 16:00 hod. v knižnici sa uskutočnilo rozlúčkové posedenie so starostom obce, s obecným zastupiteľstvom, kurátormi a ostatnými aktivistami náboženského života v obci Kostofany nad Hornádom.

Bývalý duchovný otec ThLic. PaedDr. Eugen Fejcz

KLAPANCIE

Pred 15 rokami vof našej farnosci meňeli pľebanoch, tak podľa zviklosci. No fara chudobna, prebars zubožena, až še mu segeňoj zatresli koľena. Z okresu prišli vitac dvojo funkcionare, a tu na calej fare nebuli pohare. Naščasce jeden z nich dones krištalovi, a tak zahnalí smed i panu fararovi. Či to tak krescaňi vitaju pľebana? Maju Boha v šerdca a či ruski granat? I koscelne miši jaked' carice, volali ho: poce u nas še višpice. V zakrestii ciho na mekim pokrovcu pod križom, tam sebe pochrapac, kec zochcu. Veru nebulo ani ľem na vodu harčička, Ach, ktože mi pomože? Ľem Boža Matička. No i šicke svate kebi pomahali, šak to veľo ratac až 4 valali. A tak pomahali i šicke archanjeli, znalí: mladi pľeban, von še tu ošmeľi. A veru vitrimal 15 dluhe roki, hoc sme daraz buľi k nemu jak žraloki. Jednej babe nevihoval toto, druhej tamto, ňechcel z nas ošivic, stal še doktorantom. No, aľe ratajce, za ňim stoji dielo, staval co še dalo, jak Mikelandželo. Fara-jak pre cara, dvor, zahrada rajska, chiba ľem vodotriska a hudba havajska. V Sokolŭ Božičkoj postavil koscelek a Panenke Marii v Malovesce stanek. Cepľičanskich zbudzel a koscel vitičel a nam koscel'anskim nove garadiče. No najme to je hlavne – ratoval nam duše, by sme ňefeceli jak splašeni rušeň. Ľem ciho v pokore po uzkej dražečke, Bože prikazaňa, že sú i človečske. I s klubom dôchodcov zpečatel von bratstvo, rozvažali spolu obnošene šatstvo. Sokol'ske občaňi, vivoľenci vskutku, bo ho neprivedľi ňikda ku zarmutku. Daraz miništranci – bo mladosc bujara, nacahuju nervi svojeho farara. Kec kukaju indzej, ňe na plameň večni, bo še na ňich šmeju mladulinke slečni. Škoda ľem, že ňemam smačnejše kľebeti, no, aľe co počneš, kec tu každi svati? Inakši bi išlo šicko podľa mierki, ľem kebi ňebuli furt finančne zbierki.

No a teraz važňe: taka Boža vôľa, šicko ľem dočasu, pravda čista hola. Rozlučic še patri a vdzečnosc vijadric a co bulo plane, v Božej laske spaľic. Kľeknuc na koľena a odpitac vrelo, kec vas daraz pri nas šerdco zaboľelo. No najme zapitac u Kňaza večneho, žebi ho furt chranel a bival u ňeho. Naj Svata Panenka, draha Boža Matka, budze pri vas stac, jak verna kamaratka.

Vona najmocnejša ochrana pre kňaza, by ho nenapadla dajaka nakaza. Zo šerdca dzekuju šicke – i z Maloveski, naj vas furtom chraňi naš Ocec ňebeski.

Klesová Albína 26.6.2005

Nový duchovný otec vdp. Mgr. Stanislav Stronček k nám prišiel vo štvrtok dňa 30.7.2005. Slávnostne sme ho privítali v nedeľu dňa 3.7.2005 pred svätou omšou. Nového duchovného pastiera sme vítali tradične chlebom a soľou, spôsobom tak typickým pre slovenský národ.

Dúfame, že sa u nás bude cítiť čo najlepšie, želáme mu veľa zdravia, trpezlivosti a síl. Tomu budeme venovať svoje modlitby.

A teraz dáme priestor nášmu novému duchovnému otcovi, aby sa predstavil:

Moji drahl' farníci,

Už ako iste viete volám sa Stanislav Stronček. Pochádzam z dedinky Nemcovce v okrese Bardejov. Mám deviatich súrodencov. Rodičia mi už zomreli.

Za kňaza som bol vysvätený v jubilejnom roku 2000 v Košiciach. Hneď po vysviacke som bol kaplánom v obci Zborov pri Bardejove, kde som bol 4 roky. Jeden mesiac som pôsobil v Košiciach v Dóme sv. Alžbety a potom jedenásť mesiacov v Prešove na Sídlišku Sekčov. Od 1.júla 2005 som bol dekrétom otca Arcibiskupa poverený službou administrátora tu v Kostolnoch nad Hornádcom. Bol som tu veľmi milo privítaný vo všetkých kostoloch, za čo sa chcem veľmi poďakovať.

Verím, že s Božou a Vašou pomocou to spolu zvládneme.

Váš duchovný otec

Z privítania nového správcu farnosti nedeľa 3.júla 2005

Jubilant režisér Andrej Edo Medvec

Náš rodák Andrej Edo Medvec sa dňa 28.6.2005 dožil krásneho životného jubilea – 75 rokov života, preto sme ho požiadali o menší rozhovor:

- Pán Medvec, Ste známy ako rozhlasový režisér a herec. Čo Vás viedlo k tomuto povolaniu?

Herectvo ma priťahovalo od malička. Už v ľudovej škole som hrával v divadle. Účinkoval som aj vo viacerých ochotníckych divadlách v rodnej obci. Rodičia zo mňa nechceli mať herca, preto som sa stal pedagógom. A to boli aj moje prvé režijné pokusy. Neskôr po absolvovaní konzervatória som pôsobil v činohre ŠD v Košiciach, neskôr v Armádnom divadle v Martine. Neskôr kvôli ťažkostiam s hlasivkami som prešiel k režisérskemu remeslu. A tu sa uplatnila moja profesia pedagóga, lebo som vedel vo svojej práci uplatniť aj poznatky z psychológie a zvolil si správny prístup k hercovi. Je tu veľká spojitosť režiséra s pedagógom.

- Spomenuli Ste svoju rodnú obec. Aký je Váš vzťah k nej?

Už som sa viackrát vyjadril, že mám mimoriadny vzťah k mojej rodnej obci. Vždy som sa k nej hlásil a nikdy som sa za ňu nehanbil. Všade, kde som pôsobil a pýtali sa ma odkiaľ som, vždy som s hrdosťou povedal, že z Kostolian. Mám rád každého človeka v dedine.

V rámci svojho jubilea chcem prejsť celú dedinu od konca po spodok, postretávať ľudí, zistiť koho ešte poznám, kto z mojich rovesníkov ešte žije, podať si ruku, porozprávať sa, ...

- Na akú časť svojho života spomínate najradšej?

Najradšej spomínam na dve udalosti. Prvá, keď som prišiel učiť do Ruskova, cítil som sa tam veľmi dobre. Získal som si veľa ľudí pre šport, divadlo, pracovalo sa mi s nimi veľmi dobre. Aj vzťahy boli veľmi priateľské. Mal som možnosť ísť učiť do Košíc, ale ja som to odmietol.

Druhá udalosť – to bolo narodenie mojej dcéry. To je udalosť, ktorá sa nedá zaplatiť, ani vyjadriť slovami. Je to niečo úžasné.

- Ako teraz vyplníate svoj voľný čas?

Žiaľ, vek mi nedovolí už športovať, ale chodím do divadla, na predstavenia, koncerty, v utorky mám priateľské posedenie pri pive s bývalými lesnými inžiniermi. Raz do týždňa chodím k dcérke do Prešova. Keďže mám malú vnučku, už ona mi robí program.

- Keby Ste mali pochváliť svojich rodákov, za čo by to bolo?

No veľmi ich musím pochváliť za odhodlanie osamostatniť sa. Aj súčasná samospráva dokazuje, že sa tu

niečo deje. Obec opekníeva, stavajú a opravujú sa veľmi pekne domy, ktoré zapadajú do tohto dedinského prostredia. Páči sa mi veľmi chodník cez obec. Naposledy ma milo dojala a prekvapila výstava. Bolo to mimoriadne prekvapenie pre ľudí, ktorí v obci žijú, ale aj pre ostatných. Výstava sa vyznačovala mimoriadne dobrou úrovňou. Bolo by veľmi dobre zriadiť takúto pamätnú izbu natrvalo, to by si obec zaslúžila.

- A na záver, čo by Ste odkázali svojim rodákom?

Viem, že je to tvrdé, ale moja odpoveď znie: Aby menej holdovali alkoholu. Pravdaže česť výnimkám. Kostofany sa vždy vyznačovali hodne vžitým pijanstvom, čo dokazuje aj záznam v kronike obce z roku 1933, ktorú som si na výstave prezrel. Tu boli roľníci, ktorí aj pracovali v továrni. Zarobili, dostali peniaze a tie prepili. A tak tá úroveň, ktorá kedysi bola, začala klesať. A potom to tak vyzerá, že nikto nemá o nič záujem, stúpa kriminalita a pod. To by bol môj odkaz.

A čo by som si želal je to, aby sa vrátilo všetko to ušľachtilé, čo kedysi sa tu pestovalo ako kultúra, šport, divadelné predstavenia, podujatia, na ktoré išla celá dedina. Ľud žil spolu so svojou dedinou. Želám si, aby ľudia k tomu, čo sa poriadka mali väčší vzťah, žeby zahodili svoju pasivitu a uzatvorenosť a zaujímali sa o veci v ich okolí.

K tomu treba podnieť mladých.

A ešte jedným mojím veľkým želaním je to, aby sa, keď je to možné, upravil park v centre obce. O to by sa mala snažiť samospráva a všetci kompetentní. Bola by to veľmi pekná okrasa obce. Miesto, kde by si mohol každý sadnúť, podebatovať, tráviť svoj voľný čas v oddychu. Keby sa to dalo zrealizovať bol by som veľmi rád.

Ďakujeme za rozhovor, jubilantovi prajeme veľa zdravia, šťastia, veľa ďalších rokov života a ďakujeme za jeho kultúrny prínos.

Zhovárал sa : Anton Medvec

JUBILANTI:

Margita Kollárová 22.6.1935 (70)

Helena Lengeňová 23.4.1935 (70)

Anna Redajová 16.4.1920 (85)

František Nigut 19.7.1930 (75)

Srdečne blahoželáme

NOVÍ OBČANIA:

Karin Čorbová 18.3.2005

Lukáš Čechovský 24.5.2005

Vitajte medzi nami

NAVŽDY NÁS OPUSTILI:

Jozef Trojčák 23.3.2005

Magdaléna Oravcová 10.6.2005

Peter Šoffa 4.7.2005

Odpočívajte v pokoji

Zbor pre občianske záležitosti začína svoju činnosť

16.4.2005 oslávila svoje 85-te narodeniny pani **Anna Redajová** z Dlhej ul.10. Z dobrého to najlepšie a z pekného to najkrajšie jej okrem príbuzných a známych osobne zablahoželali starosta obce, poslankyňa za kultúrnu komisiu a predsedníčka Klubu dôchodcov v Kostolnoch. Kytica kvetov a malý darček oslávenkyňu veľmi potešili.

Týmto aktom sa obnovila stará tradícia blahoželania starším jubilujúcim občanom našej obce, ktorí už nie sú členmi miestneho klubu dôchodcov pre svoj vysoký vek.

Klub dôchodcov informuje:

V nedeľu, 8.5.2005 sa zišli členovia Klubu dôchodcov v Kostolnoch, aby oslávili sviatok **Dňa matiek** a zablahoželali prvým trom jubilantom v tomto roku, ktorými sú: **Lengeňová H. (70)**, **Trojčáková M. (60)** a **Suchardová H. (60)**.

Pri pekne prestretých stoloch, káve, troške ostrého a sladkých koláčov si zaspievali spolu s Peťom a Májkou, členmi FS Karička. Atmosféru spestrili svojím vystúpením aj deti tunajšej materskej školy. Každá žena obdržala od starostu obce krásny kvet, jubilanti aj darček.

Sabolová oľga
predsedníčka

Zábery z výstavy *História a život v obci Kostolany n. Hor.*
22. 6. 2005

Obecný úrad informuje

Zo 14. zasadania Obecného zastupiteľstva

Dňa 30.6.2005 sa o 18:00 hod. v knižnici uskutočnilo zasadanie obecného zastupiteľstva za 88% účasti poslancov. Zasadania sa zúčastnilo aj 15 občanov, čo je pomerne málo a čo dokazuje slabý záujem o veci verejné.

Na zasadaní starosta obce poinformoval občanov a poslancov o plnení uznesenia z predchádzajúceho zasadania a o situácii v školstve. Škola začne svoju činnosť od septembra tohto roku pod hlavičkou obce Kostofany nad Hornádom. Vedením školy bola poverená na polroka do doby výberového konania p. Mgr. Valéria Hajnalová, za ďalšie učiteľky sú prijaté Mgr. Stanislava Kuriláková a Mgr. Katarína Sabolová.

V ďalšom bode p. Ing. Klesa poinformoval o plnení rozpočtu obce.

V ďalšom informatívnom bode odznela ústami p. J. Klesu informácia o civilnej ochrane občanov obce, nakoľko naša obec sa nachádza v zátopovej oblasti Ružinskej priehrady.

V rôznom odznela správa o vybavení dotácie vo výške 400.000 Sk z Fondu pre rómsku komunitu pre výstavbu vodovodu na Agátovej ulici.

V ďalšom bode bola poverená p. Monika Mikluščáková vedením obecnej kroniky.

Okrem toho sa starosta zmienil aj o výstave História a život v obci, ktorá sa uskutočnila v starej škole.

Diskusný bod sa venoval pripomienkam občanov na adresu vedenia obce. Občania vyjadrili pripomienku k vysokej motorizácii a s tým súvisiacimi problémami ako sú vysoká rýchlosť, chýbajúce prechody pre chodcov a pod.

Ďalšie pripomienky poukazovali na znečistený potok Hrubeč, chýbajúce zábradlie a pod. Starosta obce a obecné zastupiteľstvo sa zaviazalo dané problémy v rámci svojich možností riešiť, nakoľko potok je majetkom Povodia Bodrogu a Hornádu, obec má v svojej kompetencii len vyzývať majiteľa k náprave. Podobne je to aj s komunikáciami, ktoré sú štátne.

Uznesenie:

Obecné zastupiteľstvo

schvaľuje:

Registratúrny poriadok a registratúrny plán Obecného úradu v Kostofanoch n./ Hor.

Moniku Mikluščákovú za obecnú kronikárku

Berie na vedomie:

Informáciu o stave hospodárenia obce k 30.5.2005

Informáciu starostu obce o vykonaných opatreniach na započatie školského roka 2005/2006 v Základnej škole v Kostofanoch n./ H.

Informáciu o zabezpečení obce v oblasti civilnej ochrany

Súhlasí:

Po prerokovaní žiadosti Urbariátu v Kostofanoch n./ H. s oslobodením od platenia dane z nehnuteľnosti za plochy o výmere 134.908 m², ktorých hospodárske využívanie je obmedzené.

Pre rok 2005 upustiť od vyrubenia dane z nehnuteľnosti z objektov patriacich Rím. kat. farskému úradu v Kostofanoch nad Hornádom.

Ukladá:

Obecnému úradu prehodnotiť výšku príspevkov pre opatrovatelky.

Odporúča:

Starostovi obce zvolať rokovanie za účasti zástupcov Obvodného Úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie, za účelom prerokovania možností obmedzenia rýchlosti na štátnych komunikáciách v obci.

Držte si psov vo dvoroch!

Vofne pohybujúce sa psy ohrozujú chodcov, deti, spôsobujú dopravné kolízie a pod. Súčasne môžu byť aj prenášačmi nákazlivých chorôb. Zároveň platí: **Prísny zákaz vodiť psov na cintorín!**

Preto vyzývame vás, vážení občania, aby ste svojich miláčikov držali vo svojich dvoroch! Pre dobro seba i ostatných. V opačnom prípade budeme nútení túlavých psov odchytiť a utrátiť na náklady majiteľa.

UPOZORNENIE

Aj keď už dávno uplynul termín na zaplatenie dane z nehnuteľnosti a ostatné miestne dane a poplatky na tento rok, je v obci ešte niekoľko takých domácností, ktoré nemajú uhradené tieto záväzky.

Pripomíname im túto zákonnú povinnosť voči obci a vyzývame ich, aby si ju splnili do konca augusta 2005.

Po uplynutí tejto doby budú neplatiči zverejnení v našich novinách.

Nespaľujte, kompostujte!

Bioodpad vznikajúci v záhrade, na poli, v domácnosti nie je na spálenie, ani na vyhodenie do smetných nádob. Z tohto prírodného odpadu môžete kompostovaním získať veľmi kvalitné hnojivo pre vašu záhradku.

Kompostovanie nie je žiadna zložitá veda. Hneď sa doň môže pustiť každý občan. Už teraz si môžete spraviť vzdušnú drevenú ohrádku, ktorú umiestnite do polotieňa vo vašej záhrade a hneď môžete začať s jeho zakladaním. Veď v každej záhrade vzniká toľko bioodpadu z pokosenej trávy, pohrabaného listia, orezaných konárov, ostrihaných kríčkov a samozrejme aj z vašej kuchyne.

Kompostovaním získate:

-Kvalitné hnojivo

-Znížite objem vo vašej smetnej nádobe

-Ušetríte ovzdušie tým, že nebudete suché listie, konáre zo záhrady, alebo zo záhumienky spaľovať. V konečnom dôsledku bude môcť váš sused vyvesiť na dvor svoje prádlo.

Návod, ako si zhotoviť domáce kompostovisko nájdete v budúcom vydaní Kosceľanky.

Knižnice – multifunkčné, vzdelávacie a kultúrne centrá

Týždeň slovenských knižníc

Od 18. do 24. apríla sa uskutočnil celoslovenský projekt s názvom **Týždeň slovenských knižníc**. Ide o tradičné podujatie organizované knižnicami na celom Slovensku, zvyčajne počas mesiaca *marca – mesiaca kníh*, aj keď tohto roku to bolo inak. Cieľom tohto podujatia je priblížiť verejné knižnice širokej verejnosti. Počas týchto dní sa organizujú rôzne akcie, súťaže, besedy s umelcami, spisovateľmi, ... Nebolo tomu inak ani v našej Obecnej knižnici v Kostolanoch.

V našej knižnici **Týždeň slovenských knižníc** trval od 19. do 21. apríla 2005.

19. apríl 2005 bol v našej knižnici **dňom otvorených dverí**. Počas neho sa mohli noví členovia zapísať za polovičnú cenu a zábudlivci vrátiť knihy bez pokuty.

V tento deň boli organizované aj **súťaže pre deti**. Deti mali za úlohu čo najskôr nájsť určitú knihu, pospájať správne názvy diel, mená spisovateľov, súťažili v zabaľovaní kníh, dopĺňali názvy diel, hádali hádanky, kreslili a pod. ... Súťažiacich sme aj odmenili. Opäť sa ukázalo, že v knižnici sa lepšie orientujú tie deti, ktoré ju pravidelne navštevujú.

Dňa 21.4. 2005 sa uskutočnila **beseda o živote a diele našej spisovateľky – rodáčky, Márie Kočanovej**. Prečítali sme si jedno jej dielko, ktoré sme potom literárne rozobrali. Na záver besedy sme samozrejme opäť súťažili, za čo si deti vyslúžili ďalšiu odmenu.

V tento deň sme vyhodnotili aj **najlepšieho čitateľa roka 2004**, teda toho, kto najviac vypožičiaval knihy. V kategórii deti sa na prvom mieste umiestnila **Slávka Kollárová**, na druhom **Gabika Matejová** a na treťom **Simonka Kranerová**. Najlepší čitateľa boli odmenení diplomom a sladkou odmenou. V kategórii dospelých najlepšími čitateľmi roka sa stali **p. Jaroslav Bajo** a **p. Miroslav Hulina**. Veríme, že to menovaným vydrží aj naďalej a takýchto príkladných čitateľov bude pribúdať.

Počas celého podujatia prebiehala aj **burza kníh**, ktoré sme pre malý záujem a pre nedostatok miesta vyradili. Občania si tak mohli zakúpiť veľmi zaujímavé knihy za veľmi priateľné ceny.

Dúfame, že ďalšie ročníky podobných podujatí sa nám podarí zorganizovať ešte na lepšej úrovni a získajú si záujem širšej verejnosti.

Je treba si uvedomiť, že kniha aj naďalej ostáva najvernejším priateľom človeka, preto každý by si mal občas prečítať dobrú knihu. Obecna knižnica ponúka v súčasnosti dosť širokú ponuku knižných titulov. Získali sme ďalšie zaujímavé tituly a nakúpili sme mnoho nových kníh, ktoré vás určite zaujmú, preto vám neostáva nič iné iba zájsť do obecnej knižnice, zapísať sa a vypožičať si. Určite neľutujete. Viest' ku knihe by ste mali, vážení občania, aj svoje ratolesti. Tým, že čítajú získavajú pravopisnú rutinu, slová sa im dostávajú do očí, zlepšuje sa obrazotvornosť, rozvíja fantázia, čo sa v konečnom dôsledku prejaví na ich prospechu a správaní, pretože televízia, počítače, a. pod. im toho veľa pozitívneho nedajú, skôr naopak. To mi môžete veriť.

Knižnica bude **od 26. 7. 2005 do 1. septembra zatvorená** z dôvodu maľovania. Avšak už v septembri sa teším na vašu hojnú účasť. Príďte všetci, starší i mladší. Kniha je aktuálna v každom veku.

Na záver mi pripadá ešte jedna milá povinnosť a to poďakovať sa **p. Ferienčíkovi** za knižné tituly, ktoré daroval obecnej knižnici.

Anton Medvec
správca knižnice

Klub dôchodcov na výlete

Prišlo leto a to je čas výletov pre členov klubu dôchodcov v Kostolanoch nad Hornádom.

24. júna navštívili termálne kúpalisko v Tiszaujvarosi v susednej Maďarskej republike. V teplej, ba až v horúcej vode si vyhriali stuhnuté telá, pod masážnymi prúdmi si vymasírovali boľavé chrbtice, vo „whirlpoolke“ si troška zabehali a tí odvážnejší a telesne zdatnejší si v morských vlnách mohli aj zašantit' a poskákať. Na horúcom slnku sa vyhriali, ba niektorí aj podriemkali. Oddychnutí sa vrátili večer domov, cestu si krátili spevom, za doprovodu harmoniky (vďaka Peťo!).

Druhá skupina dôchodcov, ktorí neholdujú kúpaniu, si zasa 15.ého júla zašla na trhy do Spišskej Novej vsi a odtiaľ navštívili naše veľhory, Vysoké Tatry. Cestou na Štrbské Pleso na vlastné oči mali možnosť vidieť tú spúšť, ktorá naše hory postihla. Každému bolo z toho do plaču. Nálada sa zlepšila až na samotnom Štrbskom plese, keď pri prechádzke okolo plesa dýchali čerstvý tatranský vzduch a pozorovali množstvo rybičiek, ktoré plávali v hĺboch. Cestou domov navštívili nový kostolík v Novom Smokovci, ktorý je nádherný a zúčastnili sa aj sv. omše, na ktorej boli osobne privítaní miestnym pánom farárom. Takto duchovne posilnení, plní zážitkov sa vrátili večer domov, kde ešte dlho budú spomínať na prežité krásne chvíle, za ktoré Obecnému úradu v Kostolanoch veľmi pekne ďakujeme.

Sabolová Oľga
predsedníčka

Pohľad do histórie obce

Pokračovanie:

Rok 1935

Malú čiastku z pozemkov ležiacich v Rovni odkúpila železnica. Za pozemky vyplatili 20 Kčs. a záhrady 30. Kčs. za meter štvorcový. Pozemky boli určené na výstavbu koľajníc a nakladacej rampy. Rozšírenie stanice sa robilo zo strategických dôvodov pre prípad vojny, čo sa aj o čochvíľa potvrdilo. Aj továreň na výrobu umelých hnojív bola v tomto roku opäť rozšírená. Bola pribudovaná časť na výrobu kyseliny sírovej, modrej skalice a výrobu farbív. Stavba bola realizovaná v objeme 1.0 mil. Kčs.

Tieto investície boli prínosom pre zamestnanosť obyvateľov obce, vrátane roľníkov so záprahmi, ktorí zarobili až 100 Kčs denne.

V obci bolo 10 párov koní.

Úroda ovocia bola v tomto roku veľmi slabá. Kilo čerešní stálo 7 Kčs. Jablká a iné ovocie bolo tiež o 100% drahšie ako po iné roky.

Z úradov v obci pôsobili okrem notárskeho úradu, fara, škola, železničná stanica, lesný úrad mesta Košice, kontrolný dôchodkový úrad a četnícka stanica. Koncom roka sa otvorila ľudová škola hospodárska pod vedením správcu Michala Smolku. Do hospodárskej školy chodilo 23 žiakov, 12 chlapcov a 11 dievčat. Rímsko-katolícka škola bola trojtriedna s počtom žiakov 156. Bol to rok volebný do Národného zhromaždenia – poslaneckej snemovne a senátu bolo v obci zvolených za poslancov 17/12 republikánov, 11/11 demokratov, 8/6 národných socialistov, 2/2 komunistov, 1/1 za Čs. ľudovú stranu, 1/1 Živnostenskú stranu a 246/207 za Hlinkovú ľudovú stranu 22/22 kresťanských demokratov za národné zjednotenie 56/45 poslancov. V obci bolo evidovaných 12 rádiových prijímačov. Pošta bola doručovaná vlakom príslušným doručovateľom.

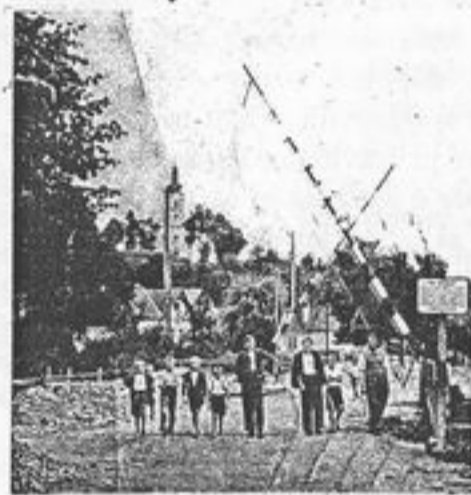
V tomto roku navštívil obec košický biskup Jozef Čársky. Obyvatelia až na 4 – 5 Čechov boli národnosti slovenskej. Z obyvateľov žili aj 4 cigánske rodiny. Žigmund Horváth ako kováč

zhotovil aj železný kríž osadený na Hrabčanoch.

Rok 1936

Tento rok nezaznamenal pozoruhodné novoty. Cez zimu narastala nezamestnanosť, kedy občania brali podporu. K hospodárskej ľudovej škole bola pričlenená obec Tepličany. Pri Rím.-kat. ľudovej škole bola sterasovaná a vysadená záhrada pre ovocné stromy. Na dvore bolo zriadené aj betónové hnojisko. Mnoho ľudí pracovalo pri železnici, kde bola kladená ďalšia koľaj.

V tomto roku boli v obci postavené tri nové domy.

Kostolný úrad, číselník 1936.

J. Smolka

Rok 1937

Nezamestnanosť sa podstatne znížila. Železnica a rozšírená továreň zamestnala veľký počet miestnych občanov. Gazdovia so záprahmi vozili stavebný piesok z Hornádu staviteľom do Košíc. Dokončila sa koľaj, nakladacia rampa a k nej vyštrkovaná cesta. V obci boli namontované nové závory pri priechoch cez koľaj.

Rok bol veľmi suchý, preto úroda bola slabá. V neskorej jeseni však v dôsledku intenzívneho dažďa Hornád vystúpil z brehov a zalial priľahlé pozemky. Začiatkom roka bol otrávený. Mnoho rýb plávalo po hladine. Neboli síce mŕtve, ale len omámené.

V tomto roku zomrel prezident osloboditeľ Tomáš Garigue Masaryk.

V obci bol vyhlásený smútok a uskutočnilo sa aj verejné zhromaždenie.

Veľká pozornosť bola venovaná organizácii CPO (civilná protilettecká obrana). Poriadali sa prednášky, kurzy a praktické cvičenia. Občania pochopili dôležitosť a potrebu ochrany, pretože sa sčyľovalo k vojnovým udalostiam.

Obec si zabezpečila v auguste obecný trier – sortátor na čistenie obilia k siatiu. Trier stál 6800 Kčs. Bol umiestnený v zvláštnej budove naproti továrne, kde bol uložený aj prístroj na morenie obilia, ktorý dodala firma Sperk a Procháska v Prahe na požiadanie Michala Smolka.

Pokračovanie na budúce už v predvojnovom roku 1938.

Ján Klesa

Inzercia:

➤ Jozef Šašák – kozy a kozie produkty

-mlieko, syr, tvaroh,
údený syr, bryndza
- med

Kostoľany 338, tel.: 055/6891 729
mobil:0908 310 703

➤ Absolventka hudobnej školy a študentka gymnáziá vyučuje hru na klavír a doučí matematiku.

Kontakt: 055/6981730
0910 145 572